

4ος Κυπριακός Διαγωνισμός Οίνου

ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΜΑΡΤΙΟΥ, ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ ΒΡΑΔΙΝΗ. Ο Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (Σ.Α.Π.) ΚΑΙ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΟΙΝΟΥ, ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ Σ' ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟ ΛΟΓΟ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΣΥΝΕΒΑΛΑΝ ΣΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ.

ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ, ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΠΩΣ ΜΑΚΡΥΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ Σ.Α.Π., Κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΕΚΦΩΝΕΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟ, ΠΡΟΤΟΥ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΟ ΒΗΜΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΝΕΜΕΙ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΤΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας απονέμει στον Αντώνη Χατζηγεωργίου το Μεγάλο Χρυσό για την Κουμανδάρια St Nicholas 2000.

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας απονέμει στον Πάμπο Αργυρίδη το Μεγάλο Χρυσό για το Μαραθεύτικο της εσοδείας 2007.

Έχω παρευρεθεί και στις τέσσερις τελετές για την απονομή των μεταλλίων των ισάριθμων διαγωνισμών, που έως τώρα έχουν πραγματοποιηθεί. Οφείλω να επισημάνω πως η τελευταία ήταν η πλέον οργανωμένη και ομαλή, καθώς ο ρυθμός με τον οποίο εξελίχθηκαν τα δρώμενα ήταν γοργός και απρόσκοπτος. Οι παρεμβάσεις των ομιλητών λίγες και μετρημένες, η απονομή ανεμπόδιστη, το σερβίρισμα των πιάτων στο δείπνο που ακολούθησε, στο οποίο παρακάθησαν 200 και πλέον άτομα, χωρίς κενά διαστήματα και κουραστικές καθυστερήσεις. Συγχαίρω, λοιπόν, τους διοργανωτές για την πολύ καλή δουλειά που έκαναν. Ο Κυπριακός Διαγωνισμός Οίνου είναι πια θεσμός. Είναι ένα ακόμη βήμα κρίσης και αξιολόγησης των εν Κύπρω παραγόμενων οίνων, που όταν αντικρίζεται στη σωστή του βάση έχει αρκετά να προσφέρει σε όλους τους οινοποιούς και αμπελοπρογούς του τόπου. Είναι, ακόμη, ένα μέσο προώθησης του δημοσιογραφικού ενδιαφέροντος σε Κύπρο και εξωτερικό, αφού πέρα από την τηλεοπτική, ραδιοφωνική και έντυπη προβολή της οποίας ο διαγωνισμός τυγχάνει, είχαμε από φέτος και την ευκαιρία να ακουστούμε, έστω και σε μικρό βαθμό, και στη διεθνή οίναγορά, μέσω των ξένων οινοδημοσιογράφων από την Ελλάδα, το Ηνωμένο Βασίλειο και το Ισραήλ, που ο Σ.Α.Π. προσκάλεσε. Εφέτος, συμμετείχαν 136 κρασιά από 32 παραγωγούς, 111 από τα οποία ήταν ξηρά, ενώ τα υπόλοιπα ημίξηρα, ημίγλυκα ή γλυκά. Δόθηκαν 40 συνολικά μετάλλια, 2 από τα οποία Μεγάλα Χρυσά, 11 Χρυσά και 27 Αργυρά. Μεγάλο Χρυσό απονεμήθηκε στην Κουμανδάρια St Nicholas 2000 της ΕΤΚΟ και στο Μαραθεύτικο 2007 του Κτήματος Αργυρίδη.

Τα 11 συνολικά χρυσά κέρδισαν κατά σειρά κατάταξης τα ακόλουθα κρασιά:

- Κουμανδάρια St John, ΚΕΟ
- Μοσχάτος 2006, Αγία Μαύρη
- Κουμανδάρια Legacy 2000, Λαμπούρη
- Μοσχάτος 2007, Αγία Μαύρη
- Ανδεσίτης 2006, Οινοποιείο Κυπερούντας
- Ζαμπάρτας Shiraz-Λευκάδα 2007, Οινοποιείο Ζαμπάρτας
- Κουμανδάρια Saint Barnabas 2005, ΣΟΔΑΠ
- Constantino Cabernet Sauvignon 2006, Ερμούδης
- Muscat 2008, Αγία Μαύρη
- Μαραθεύτικο 2006, Vardalis
- Πετρίτης 2007, Οινοποιείο Κυπερούντας

Τα 27 αργυρά που απονεμήθηκαν μπορείτε να τα βρείτε στην ιστοσελίδα του Σ.Α.Π. (www.wrc.org.cy). Θα κρατήσω λίγο χώρο για κάποιες επισημάνσεις, στις οποίες θεωρώ σκόπιμο να προβώ. Κοιτάζοντας με μια πιο αναλυτική ματιά τα αποτελέσματα του τελευταίου διαγωνισμού, πρόσεξα, λοιπόν, πως τα 7 από τα 13 κρασιά που έλαβαν μεγάλο χρυσό ή χρυσό μετάλλιο είναι γλυκά, τέσσερις Κουμανδάρια και τρία Μοσχάτα. Αυτό θα πρέπει να προβληματίσει κάπως τους παραγωγούς, αλλά και όσους εμπλέκονται με τα αμπελοοινικά του τόπου, αφού η παραγωγή Κουμανδάριας και γλυκών Μοσχάτων είναι μια δραστηριότητα στην οποία αιώνες τώρα επιδιώκαμε με σχετική επιτυχία. Αυτό που χρήζει βελτίωσης και περαιτέρω προσπάθειας είναι η παραγωγή ξηρών κρασιών με μοντέρνο αλλά αυθεντικό συνάμα οργανοληπτικό προφίλ, κάτι που γίνεται μεν, με αργό ρυθμό δε.

Είμαι της άποψης πως όσα κρασιά καταφέρνουν να αποσπασουν κάποιο μετάλλιο σε μια διοργάνωση δεν θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν και στην επόμενη, γιατί αυτό, εκτός του ότι εμπεριέχει τον κίνδυνο κούρασης του καταναλωτή, ενδέχεται να οδηγήσει και στο φαινόμενο να βλέπουμε στην πρώτη δεκάδα χρυσών τέσσερα ή πέντε Μοσχάτα τεσσάρων διαφορετικών εσοδειών του ίδιου παραγωγού. Κάτι τέτοιο δεν θα συνέβαλλε, βεβαίως, στη διατήρηση του ενδιαφέροντος. Επιφυλάσσομαι να δοκιμάσω, με την πρώτη ευκαιρία, τα κρασιά που ξεχώρισαν - και όχι μόνο - στον 4ο Κυπριακό Διαγωνισμό Οίνου, παρουσιάζοντας αναλυτικότερα τα σχόλια και τις αξιολογήσεις μου. Έως τότε, επιτρέψτε μου να συγχαρώ από αυτό το οινικό βήμα όσους παραγωγούς κατάφεραν να διακριθούν, κερδίζοντας κάποιο μετάλλιο, αλλά και όσους οινοπαραγωγούς έστειλαν στο διαγωνισμό τα κρασιά τους, έστω κι αν από ατυχία, αστοχία ή κακή στιγμή - και σίγουρα όχι από πρόθεση - δεν κατάφεραν να αποσπασουν το ποθούμενο. Ας μην ανησυχούν, καθώς ο χρόνος και η συνέπεια στην ποιότητα δεν μπορούν παρά να τους δικαιώσουν. Κανένας μεγάλος παραγωγός, άλλωστε, δεν χάθηκε επειδή δεν κατάφερε να κερδίσει κάποιο μετάλλιο σε μια συγκεκριμένη διοργάνωση. Δεν είναι λίγοι, όμως, όσοι εκτοξεύθηκαν στα ύψη σε μια δεδομένη συγκυρία, είτε λόγω κάποιου μεταλλίου είτε λόγω κάποιας υψηλής αξιολόγησης από κάποιο κριτή, σβήνοντας αμέσως μετά ωσάν βραχύβια και φθηνά πυροτεχνήματα της στιγμής.